

[Paul Holt.]

det er der maaske en eller anden særlig Forklaring paa.

Der næst vil jeg ogsaa henvise til de Ønsker, der er fremsat af Højesterets Præsident. Jeg mener, at der der virkelig er Synspunkter, man i høj Grad bør tage Hensyn til.

Med Hensyn til Statens Kontorpersonale har man afskaffet Kontorfuldmægtige og erstattet dem med Assistenten. Men samtidig har man foreslaaet deres Alderstillæg ændret fra 300 til 270 Kr., det har fremkaldt nogen Misstemning i de Kredse. Endelig er der det mærkelige ved Kontorfagene inden for Statens Administration, at de er ringere stillet end ufaglærte Grupper, der er højere placeret end Statens Kontorister, skønt Staten kræver, at disse skal have en Eksamen, Studenter-, Real-, Mellemkole-, Pigeskole- eller Handelsskoleeksamen, foruden forudgaaende Elevtid og nogen Kontoruddannelse. Man kan derfor godt forstaa, at man inden for disse Grupper er noget ked af at se, at deres Arbejde ikke er tilstrækkeligt paaskønnet. I visse sociale Institutioner præsterer disse Kontorfolk et Arbejde, der tidligere har været præsteret af de akademisk uddannede Sekretærer, og det viser sig nu, at dette Arbejde fuldt ud kan bestrides af Ikke-Akademikerne. Det bør da være saaledes, at disse faar Adgang til at avancere, naar de først har kvalificeret sig, eventuelt aflagt Fagprøve.

Der er ogsaa en Del Kontorister, der beklager sig over, at den Lønstigning, de har faaet, kun beløber sig til 150 Kr. aarligt, og at Alderstillægget ved det andet Aar er sat til 120 Kr., ligesom man ogsaa beklager sig over, at den Ordning, der kom i Besættelsestiden om en Raadslagning med Tilidsmænd mellem overordnede og underordnede, synes at blive væk; den vil man gerne have oprettet. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om hele denne overordentlig store Gruppe af Statens Kontorpersonale ikke burde have en direkte Forhandlingsret sideordnet med C O II.

Jeg skal nævne en anden Enkelthed. Det er vedrørende Statskontrollen med Smør og Æg — Lovforslagets § 184 og følgende Paragraffer. Der er der anvendt nogle Stillingsbetegnelser, som de paa-gældende af praktiske Grunde anmoder om at faa ændret. Det væsentligste er, at man ønsker Kontrollørbetegnelsen afløst af en Betegnelse som Inspektør af 2den Grad. Denne Gruppe af Kontrollører er uddannet paa Landbohøjskolen, de skal være Land-

brugskandidater, og de ønsker derfor at faa en Betegnelse, der placerer dem tydeligere ogsaa i den offentlige Mening, idet de mener, at Betegnelsen Kontrollør fremkalder Forvekslinger. Denne Ændring har den store Fordel, at den ikke koster Penge.

Endvidere vil jeg spørge om, hvad Grunden er til, at man ansætter ministerielle Embedsmænd i overordnede Stillinger i visse halvofficielle Virksomheder, f. Eks. som Inspektør ved Danmarks tekniske Højskole. Dertil har man hidtil haft Ingeniører. Hvad er Grunden til, at man er gaaet over til at overføre Embedsmænd fra Statens Administration til disse Institutioner? Det tror jeg, man inden for disse Institutioner beklager. Men der maa vel være en eller anden saglig Grund til, at man fraviger Brugen af Ingeniører til en saadan Stilling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forfremmelsesraad, da mener jeg, at det vil være en tvivlsom Indretning. Der er noget betænkeligt ved det, fordi det meget let vil fremkalde en Kastedannelse, saaledes at det, man skulde undgaa, nemlig Spytlikkeri, som man siger, bare vil træde frem i en anden Form over for andre Mennesker. Jeg er ikke sikker paa, der ligger mere Beskærmelse for den enkelte Tjenestemand's Frihed i en saadan Ordning end i den nugældende. Derimod maa der være Adgang til at komme frem med begrundede Klager over formodede Forbigaaelser, og det er der Tilløb til i det foreliggende Lovforslag.

Det er ikke noget misundelsesværdigt at være Finansminister, naar man skal arbejde paa en Lov som denne. Der er ingen Ende paa alle de forskellige Ønsker, der kan komme frem, og jeg forstaa derfor, at den højtærede Minister maa være temmelig nødt til at staa stærkt paa det Forslag, der er kommet. Det er et Mosaikarbejde, og hvis der falder en Sten ud, kommer der let Forvirring i hele Billedet, og det ønsker man naturligvis ikke. Men jeg vil alligevel haabe, det maa være muligt hist og her at faa nogle Forandringer, saaledes at en Gruppe af Mennesker kan føle sig glad ved den Lov, der kommer. Og saa skal jeg i øvrigt sige, at vi fra vor Side i det væsentlige vil tilgive vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Søren Olesen: De foregaaende Ordførere har erklæret Tjenestemændene deres store Kærlighed, og det er jo tiltalende for en Tjenestemand at høre, selv om man ved, at den i Praksis kun gennemføres en Gang hvert tiende eller femtende Aar. Der har ogsaa været en Iver for at forsikre, at ens eget Parti er det, der særlig har Æren for